

EL POBLE: CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS: 500 pesetas trimestral PAISOS D'UNIO POSTAL: 500 pesetas trimestral

ANY VII • Barcelona, divendres, 4 de mars de 1910 • NÚM. 1.828 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ AB UN VOLÚM TRIMESTRAL DE LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS: 500 pesetas trimestral PAISOS D'UNIO POSTAL: 500 pesetas trimestral 5 Cts.

Grans Magatzems de Novetats del carrer de

TRILLAS VIÑAS Y VIVES
SUCCESSORS DE J. ESCARRÁ

Setmana Santa

Últimes novetats en articles negres

Libertis, Cachemirs, Mesalines, Voiles, Brocatels, Damases, Tuls, Gasses y Bengalines

Grandioses existències
PREU FIXO EN XIFRES CONEGUES

VENDES A L'ENGROS — VENDES A LA MENUDA

Els que tinguin tos

prenguin l'antiga y acreditada PASTA PECTORAL DEL DOCTOR ANDREU. Demanis a les farmacies.

L'Esquerra a l'Ajuntament

«La Veu» parla durament y temerariament contra les nostres regidors, com si guessem els seus enemics més odiats, com si en ells hi cristal·lissés la passió conservadora més desordenada y violenta.

Suposa abandonats pels seus companys els senyors Martí y Iglesias, quan es evident que han tingut y tenen al seu costat als altres onze regidors de la minoria. En la qüestió de les tinençies s'ha fet fins ara tot lo que correspongui a la raó y al dret de la minoria y dels seus homes. Han sigut rebutjades totes les solucions proposades al conflicte en quant greument o lleument contenien agravi o sacrifici per a l'Esquerra. S'ha demanat solució decorosa y plè respecte al nostre grup, defugint termes de violència per pròpia dignitat y per dever patriòtic. Y no pot dir, sense faltar a la veritat, que els nostres amics s'hagin vist com coberts per la actitud dels radicals, com porcs o debils en la qüestió dolorosa de les tinençies.

Declarem ben altament que no acceptarem mai ni que els radicals trïn entre les nostres regidors, ni que ningú's fiqui en la vida lliure y plena de la nostra minoria. Per això estan obertament abandonats les tres tinençies, però que les proveïm nosaltres mateixos sense condicions, o para que se les quedin els radicals, o para que logrin els regionalistes el seu anhel de posseir-ne dues, restant per als radicals la darrera. No tenen els nostres amics més criteri que'l de fer efectiu el seu dret indiscutible a regir lliurement la pròpia vida.

Cap insidia ni cap equivoc logran desvirtuar la força positiva de l'Esquerra a l'Ajuntament. Restaran inepes y vaines les malicioses dels conservadors, que actuen de petits maquiavels d'indústria. Y serà barroera y inútil la violència dels radicals, que no saben exercir el poder y el govern de la ciutat de Barcelona.

Troblem lògica y justa la conducta de l'Esquerra en lo pertinent al pagament del sou degut als empleats que sofreixen prebè preventiva y siguin declarats ignoscents.

An això no s'hi pot negar que tingui una consciència jurídica y moral delicada y viva. Deu reparar-se'l dany derivat d'una presó injusta. Y si l'Estat no ho fa, per endarreriment o per egoisme, bés que ho fassi el nostre Municipi en la mitja dels seus medis propis, donant efecte retroactiu a la seva obra, perquè sense ell aquesta es un regateig, una claudicació o un sarcasme.

Quedi pels conservadors regionalistes la responsabilitat nascuda de impugnar y de bescanjar aquella feconda millora social. Siguin els conservadors els corifeus d'una doctrina que refusa iniquament a l'ignoscència la reparació que li pertoca. Nosaltres compremem que els homes de dreta vulguin esser refractaris a les renovacions que entranen l'evolució y la vida. Però al pròpi temps volem nosaltres suscitar per la nostra iniciativa o encarrilar y aporiar ab el nostre esforç aqueixes renovacions necessàries, sense les

SPORTULA

Elis extranjerisals

Avui el correu m'ha portat una revista nova, ab ilustracions. Com se diu? «Europa». —Vet aquí, simplement, un programa. No per allò de l'europeïzació, un poc envellit, com a tòpic, desde que en Costa va pronunciar la paraula; paraula ja tan vulgar, per lo demés, que l'Unamuno se ha cregut en el cas de contrariar-la inventant el mot «africanizació», en una paradoxa d'originalisme a ultrança.

No, no, Parlem clar. El títol «Europa» té avui un altre sentit. «Europa» vol dir un vot contra l'Espanya de les jornades d'octubre, vol dir una protesta contra aquell sentit burgès nacional que ha trobat els seus dígnes genis representatius en un Mauru y un La Cierva, els això un «anti-espanyolisme»? Sí, en el sentit precisament en que odiem aquesta paraula els nostres adversaris (qui tant ens honren), tallats pel patró d'«Ejército y Armada». És, però precisament, un cas de «catalanisme», en el sentit ab que nosaltres ens apartem de l'Espanya actual incorporant-nos a Europa, en una ansia superior de noble y autèntic «centralisme». És, en fi, l'encarnació actual d'aquell impuls que obeeixen un dia els afrancesats, qui varen concitar l'ajuda de França, això es, de Europa, para evocar l'Espanya de l'avenir, «Extrangerisme»; tal hauria de dir-se d'aquells novells estol d'espirits inquietos, qui cerquen fa temps la fórmula de la nova nacionalitat, mentre lluiten ab l'herència de la massa, de la massa qui lluitant ells pesa ab tota una càrrega de centúries. Vagament, saben que la transformació s'anuncia; y a copia de títols resonants com a sons de clar d'apellació, vistosos com a gallards al vent, voldrien accelerar la seva vinguda.

Damunt la capçalera de la nova revista, una Sembradora, imitació visible de la qui campeja sobre les segells de correu francesos, llensa al vent el grà... Però és que la terra espanyola pot esser propícia a la feconditat de tot l'avor? Qui vençrà, en aqueixa lluita interessant, quasi-èpica, entre una Europa y Espanya, entre una voluntat d'auto-sorgiment a la llum d'avui y l'herència tenebrosa dels matorismes nacionals, de la prehistòria obstinada, de la rassa braument selvatge?

FOSFOR

ACTO SEGUNDO
La misma decoración del anterior, ó sea pequeño salón de sesiones municipales.
ESCENA UNICA
EL PORTA.—EL PRESIDENTE.—TENIENTE 9.º.—TENIENTE 10.º Y CORO DE CONCEJALES.—UN SECRETARIO.
SECRETARIO
(Con voz apenas inteligible lee una comunicación de «El Poble», reproduciendo su dimisión en los mismos términos que lo hizo en el acto anterior.)
PRESIDENTE
¿Se acepta la dimisión?
CORO
(Mayoría), ¡Sí! ¡Sí!
(Minoría), ¡No! ¡No!
PRESIDENTE
Votación secreta.
SECRETARIO
(Teniendo á la vista una lista donde constan los nombres de todos los señores del coro, va nombrándolos ordenadamente.)
CORO
(Los caballeros del mismo desfilan uno á uno frente a la presidencia, depositan su respectivo voto y silenciosamente vuelven á ocupar sus escaños.)
PRESIDENTE
Léase el resultado de la votación.
SECRETARIO
(Grave y pausadamente se le oyen pronunciar alternativamente los vocablos «sí» y «no», hasta que su gangosa voz modula las siguientes frases sacramentales.)
Señores que han dicho sí! 251 Señores que han dicho sí! 181
PRESIDENTE
Queda rechazada la dimisión.
TENIENTE 9.º
Señores concejales! (Expectación). Sin perjuicio de hacerlo por escrito, presento desde ahora la dimisión de mi cargo, con carácter de irrevocable, en vista del resultado de la votación.
TENIENTE 10.º
(Más expectación). Soy de la misma opinión!
EL PORTA
(Expectación álgida). Por más que insisto en mi dimisión, no volveré a reproducirla por escrito, porque yo, á excepción de esta vez, no acostumbro á representar las comedias que escribo.
Me habéis ofrecido una prueba de amor envuelta en odios, pero ahí!... no os lo agradezco.
De habérmela ofrecido con alfileres de miras, lo habiérais hecho desde el primer día, no dando lugar á que se os viera el juego y los regionalistas aprovecharan la ocasión de sembrar cizaña, inhabilitándome para aceptar una designación que tanto me ennoblecía por más que no puedo decirlo.
Desde este momento... abandono el cargo! Pero lo siento por los héroes de mis dramas; aquellos pobres obreros que esperan la firma del teniente de alcalde para nutrirse. Pobres gentes! (Deja escapar un lloro.)
Yo vine al Consistorio, virgen; pero estoy viendo que saldré virgen y moriré. (Abatidos todos los actores bajo el peso abrumador de tanta elocuencia se asocian al dolor profundo del poeta y en medio de un silencio sepulcral desciende pausadamente el telón y pasamos al...)

HOMENATGE
ALS SENYORS
Folguera, Suñol y Gubern

Reunida la comissió composta de elements de l'Unió Catalanista y nacionalistes republicans, ha acordat que l'homenatge consistís en un esplèndid berenar, que tindrà lloc el diumenge, dia 6 de mars, a les quatre de la tarda y a la gran sala del Mundial Palace. El preu per concòrrehi s'ha fixat en 3 pessetes.

La Comissió ha acordat també invitar als diputats provincials de Girona que reproduïren en aquella Diputació les proposicions den Folguera y que foren aprovades en la darrera sessió de la mateixa.

Llocs d'inscripció: Unió Catalanista, Assall, 4, principal, de onze a una y de cinc a vuit; Redacció de EL POBLE CATALA, y C. N. R., Pelai, 42.

Essent limitat el nombre d'assistents a l'acte, no s'hi podran assistir els que primer s'hi inscrivin.

L'Unió Catalanista prega a les entitats adherides que ab tota urgència li envin les llistes.

El sentiment catalanista ofès

La Junta directiva del C. N. R. del districte IV, qual entitat acaba de constituirse, acordà per unanimitat en la primera sessió que celebrà abans d'ahir adreçar ab el major entusiasme a la mercedosa felicitació que els nacionalistes venen tributant als senyors Folguera, Suñol, Gubern y demés diputats que votaren les proposicions presentades pel primer en l'històric Palau de la Generalitat Catalana y assistir a l'acte que's celebrà en homenatge a tant bonis patriotes. Visquem molts anys.
Barcelona, 2 de mars de 1910.
P. A. de la J. D. — El secretari, P. Serrama.
Sr. Director d'EL POBLE CATALA:

Els radicals contra l'Ignasi Iglesias

La noble actitud de l'insigne literat en la qüestió de les tinençies, no ha merescut dels radicals ni un semblant de respecte. No contents de volguer imposar al nostre amic una obligació que repugna a la seva consciència política, han posat en el llur «orden y mando», digne d'un autòcrata mitgeval, mes no d'un partit que vol passar per democràtic, un comentari que voldria esser irònic. Desgraciadament però els radicals, hi han presigut que estan molt per damunt de l'enginy d'un gacetiller ignare. Y quan se li vol posar en ridícul resulta que aquest recau en aquell que ha tingut el mal punt de volguer esmentar ab la seva grollera prosa.

Vegis ara a continuació lo que deia «El Progreso» en la ressenya de la darrera sessió municipal y la carta que l'ignasi Iglesias ha enviat al director d'aquell diari.

“LA DIMISIÓN DEL POETA

«Así tenemos entendido que se titulará la nueva comedia de Ignasi Iglesias, cuyas primicias nos hizo saborear en la sesión del Ayuntamiento, cediendo á insistentes ruegos de sus compañeros y administradores.
Deferente con nosotros, el insigne dramaturgo, gloria de las letras patrias, nos ha facilitado las cuartillas que á continuación reproducimos, fragmento importante de su nueva producción.

ACTO SEGUNDO
La misma decoración del anterior, ó sea pequeño salón de sesiones municipales.
ESCENA UNICA
EL PORTA.—EL PRESIDENTE.—TENIENTE 9.º.—TENIENTE 10.º Y CORO DE CONCEJALES.—UN SECRETARIO.
SECRETARIO
(Con voz apenas inteligible lee una comunicación de «El Poble», reproduciendo su dimisión en los mismos términos que lo hizo en el acto anterior.)
PRESIDENTE
¿Se acepta la dimisión?
CORO
(Mayoría), ¡Sí! ¡Sí!
(Minoría), ¡No! ¡No!
PRESIDENTE
Votación secreta.
SECRETARIO
(Teniendo á la vista una lista donde constan los nombres de todos los señores del coro, va nombrándolos ordenadamente.)
CORO
(Los caballeros del mismo desfilan uno á uno frente a la presidencia, depositan su respectivo voto y silenciosamente vuelven á ocupar sus escaños.)
PRESIDENTE
Léase el resultado de la votación.
SECRETARIO
(Grave y pausadamente se le oyen pronunciar alternativamente los vocablos «sí» y «no», hasta que su gangosa voz modula las siguientes frases sacramentales.)
Señores que han dicho sí! 251 Señores que han dicho sí! 181
PRESIDENTE
Queda rechazada la dimisión.
TENIENTE 9.º
Señores concejales! (Expectación). Sin perjuicio de hacerlo por escrito, presento desde ahora la dimisión de mi cargo, con carácter de irrevocable, en vista del resultado de la votación.
TENIENTE 10.º
(Más expectación). Soy de la misma opinión!
EL PORTA
(Expectación álgida). Por más que insisto en mi dimisión, no volveré a reproducirla por escrito, porque yo, á excepción de esta vez, no acostumbro á representar las comedias que escribo.
Me habéis ofrecido una prueba de amor envuelta en odios, pero ahí!... no os lo agradezco.
De habérmela ofrecido con alfileres de miras, lo habiérais hecho desde el primer día, no dando lugar á que se os viera el juego y los regionalistas aprovecharan la ocasión de sembrar cizaña, inhabilitándome para aceptar una designación que tanto me ennoblecía por más que no puedo decirlo.
Desde este momento... abandono el cargo! Pero lo siento por los héroes de mis dramas; aquellos pobres obreros que esperan la firma del teniente de alcalde para nutrirse. Pobres gentes! (Deja escapar un lloro.)
Yo vine al Consistorio, virgen; pero estoy viendo que saldré virgen y moriré. (Abatidos todos los actores bajo el peso abrumador de tanta elocuencia se asocian al dolor profundo del poeta y en medio de un silencio sepulcral desciende pausadamente el telón y pasamos al...)

“LA DIMISIÓN DEL POETA

«Así tenemos entendido que se titulará la nueva comedia de Ignasi Iglesias, cuyas primicias nos hizo saborear en la sesión del Ayuntamiento, cediendo á insistentes ruegos de sus compañeros y administradores.
Deferente con nosotros, el insigne dramaturgo, gloria de las letras patrias, nos ha facilitado las cuartillas que á continuación reproducimos, fragmento importante de su nueva producción.

ACTO SEGUNDO
La misma decoración del anterior, ó sea pequeño salón de sesiones municipales.
ESCENA UNICA
EL PORTA.—EL PRESIDENTE.—TENIENTE 9.º.—TENIENTE 10.º Y CORO DE CONCEJALES.—UN SECRETARIO.
SECRETARIO
(Con voz apenas inteligible lee una comunicación de «El Poble», reproduciendo su dimisión en los mismos términos que lo hizo en el acto anterior.)
PRESIDENTE
¿Se acepta la dimisión?
CORO
(Mayoría), ¡Sí! ¡Sí!
(Minoría), ¡No! ¡No!
PRESIDENTE
Votación secreta.
SECRETARIO
(Teniendo á la vista una lista donde constan los nombres de todos los señores del coro, va nombrándolos ordenadamente.)
CORO
(Los caballeros del mismo desfilan uno á uno frente a la presidencia, depositan su respectivo voto y silenciosamente vuelven á ocupar sus escaños.)
PRESIDENTE
Léase el resultado de la votación.
SECRETARIO
(Grave y pausadamente se le oyen pronunciar alternativamente los vocablos «sí» y «no», hasta que su gangosa voz modula las siguientes frases sacramentales.)
Señores que han dicho sí! 251 Señores que han dicho sí! 181
PRESIDENTE
Queda rechazada la dimisión.
TENIENTE 9.º
Señores concejales! (Expectación). Sin perjuicio de hacerlo por escrito, presento desde ahora la dimisión de mi cargo, con carácter de irrevocable, en vista del resultado de la votación.
TENIENTE 10.º
(Más expectación). Soy de la misma opinión!
EL PORTA
(Expectación álgida). Por más que insisto en mi dimisión, no volveré a reproducirla por escrito, porque yo, á excepción de esta vez, no acostumbro á representar las comedias que escribo.
Me habéis ofrecido una prueba de amor envuelta en odios, pero ahí!... no os lo agradezco.
De habérmela ofrecido con alfileres de miras, lo habiérais hecho desde el primer día, no dando lugar á que se os viera el juego y los regionalistas aprovecharan la ocasión de sembrar cizaña, inhabilitándome para aceptar una designación que tanto me ennoblecía por más que no puedo decirlo.
Desde este momento... abandono el cargo! Pero lo siento por los héroes de mis dramas; aquellos pobres obreros que esperan la firma del teniente de alcalde para nutrirse. Pobres gentes! (Deja escapar un lloro.)
Yo vine al Consistorio, virgen; pero estoy viendo que saldré virgen y moriré. (Abatidos todos los actores bajo el peso abrumador de tanta elocuencia se asocian al dolor profundo del poeta y en medio de un silencio sepulcral desciende pausadamente el telón y pasamos al...)

“LA DIMISIÓN DEL POETA

«Así tenemos entendido que se titulará la nueva comedia de Ignasi Iglesias, cuyas primicias nos hizo saborear en la sesión del Ayuntamiento, cediendo á insistentes ruegos de sus compañeros y administradores.
Deferente con nosotros, el insigne dramaturgo, gloria de las letras patrias, nos ha facilitado las cuartillas que á continuación reproducimos, fragmento importante de su nueva producción.

ACTO SEGUNDO
La misma decoración del anterior, ó sea pequeño salón de sesiones municipales.
ESCENA UNICA
EL PORTA.—EL PRESIDENTE.—TENIENTE 9.º.—TENIENTE 10.º Y CORO DE CONCEJALES.—UN SECRETARIO.
SECRETARIO
(Con voz apenas inteligible lee una comunicación de «El Poble», reproduciendo su dimisión en los mismos términos que lo hizo en el acto anterior.)
PRESIDENTE
¿Se acepta la dimisión?
CORO
(Mayoría), ¡Sí! ¡Sí!
(Minoría), ¡No! ¡No!
PRESIDENTE
Votación secreta.
SECRETARIO
(Teniendo á la vista una lista donde constan los nombres de todos los señores del coro, va nombrándolos ordenadamente.)
CORO
(Los caballeros del mismo desfilan uno á uno frente a la presidencia, depositan su respectivo voto y silenciosamente vuelven á ocupar sus escaños.)
PRESIDENTE
Léase el resultado de la votación.
SECRETARIO
(Grave y pausadamente se le oyen pronunciar alternativamente los vocablos «sí» y «no», hasta que su gangosa voz modula las siguientes frases sacramentales.)
Señores que han dicho sí! 251 Señores que han dicho sí! 181
PRESIDENTE
Queda rechazada la dimisión.
TENIENTE 9.º
Señores concejales! (Expectación). Sin perjuicio de hacerlo por escrito, presento desde ahora la dimisión de mi cargo, con carácter de irrevocable, en vista del resultado de la votación.
TENIENTE 10.º
(Más expectación). Soy de la misma opinión!
EL PORTA
(Expectación álgida). Por más que insisto en mi dimisión, no volveré a reproducirla por escrito, porque yo, á excepción de esta vez, no acostumbro á representar las comedias que escribo.
Me habéis ofrecido una prueba de amor envuelta en odios, pero ahí!... no os lo agradezco.
De habérmela ofrecido con alfileres de miras, lo habiérais hecho desde el primer día, no dando lugar á que se os viera el juego y los regionalistas aprovecharan la ocasión de sembrar cizaña, inhabilitándome para aceptar una designación que tanto me ennoblecía por más que no puedo decirlo.
Desde este momento... abandono el cargo! Pero lo siento por los héroes de mis dramas; aquellos pobres obreros que esperan la firma del teniente de alcalde para nutrirse. Pobres gentes! (Deja escapar un lloro.)
Yo vine al Consistorio, virgen; pero estoy viendo que saldré virgen y moriré. (Abatidos todos los actores bajo el peso abrumador de tanta elocuencia se asocian al dolor profundo del poeta y en medio de un silencio sepulcral desciende pausadamente el telón y pasamos al...)

“LA DIMISIÓN DEL POETA

«Así tenemos entendido que se titulará la nueva comedia de Ignasi Iglesias, cuyas primicias nos hizo saborear en la sesión del Ayuntamiento, cediendo á insistentes ruegos de sus compañeros y administradores.
Deferente con nosotros, el insigne dramaturgo, gloria de las letras patrias, nos ha facilitado las cuartillas que á continuación reproducimos, fragmento importante de su nueva producción.

ACTO SEGUNDO
La misma decoración del anterior, ó sea pequeño salón de sesiones municipales.
ESCENA UNICA
EL PORTA.—EL PRESIDENTE.—TENIENTE 9.º.—TENIENTE 10.º Y CORO DE CONCEJALES.—UN SECRETARIO.
SECRETARIO
(Con voz apenas inteligible lee una comunicación de «El Poble», reproduciendo su dimisión en los mismos términos que lo hizo en el acto anterior.)
PRESIDENTE
¿Se acepta la dimisión?
CORO
(Mayoría), ¡Sí! ¡Sí!
(Minoría), ¡No! ¡No!
PRESIDENTE
Votación secreta.
SECRETARIO
(Teniendo á la vista una lista donde constan los nombres de todos los señores del coro, va nombrándolos ordenadamente.)
CORO
(Los caballeros del mismo desfilan uno á uno frente a la presidencia, depositan su respectivo voto y silenciosamente vuelven á ocupar sus escaños.)
PRESIDENTE
Léase el resultado de la votación.
SECRETARIO
(Grave y pausadamente se le oyen pronunciar alternativamente los vocablos «sí» y «no», hasta que su gangosa voz modula las siguientes frases sacramentales.)
Señores que han dicho sí! 251 Señores que han dicho sí! 181
PRESIDENTE
Queda rechazada la dimisión.
TENIENTE 9.º
Señores concejales! (Expectación). Sin perjuicio de hacerlo por escrito, presento desde ahora la dimisión de mi cargo, con carácter de irrevocable, en vista del resultado de la votación.
TENIENTE 10.º
(Más expectación). Soy de la misma opinión!
EL PORTA
(Expectación álgida). Por más que insisto en mi dimisión, no volveré a reproducirla por escrito, porque yo, á excepción de esta vez, no acostumbro á representar las comedias que escribo.
Me habéis ofrecido una prueba de amor envuelta en odios, pero ahí!... no os lo agradezco.
De habérmela ofrecido con alfileres de miras, lo habiérais hecho desde el primer día, no dando lugar á que se os viera el juego y los regionalistas aprovecharan la ocasión de sembrar cizaña, inhabilitándome para aceptar una designación que tanto me ennoblecía por más que no puedo decirlo.
Desde este momento... abandono el cargo! Pero lo siento por los héroes de mis dramas; aquellos pobres obreros que esperan la firma del teniente de alcalde para nutrirse. Pobres gentes! (Deja escapar un lloro.)
Yo vine al Consistorio, virgen; pero estoy viendo que saldré virgen y moriré. (Abatidos todos los actores bajo el peso abrumador de tanta elocuencia se asocian al dolor profundo del poeta y en medio de un silencio sepulcral desciende pausadamente el telón y pasamos al...)

“LA DIMISIÓN DEL POETA

«Así tenemos entendido que se titulará la nueva comedia de Ignasi Iglesias, cuyas primicias nos hizo saborear en la sesión del Ayuntamiento, cediendo á insistentes ruegos de sus compañeros y administradores.
Deferente con nosotros, el insigne dramaturgo, gloria de las letras patrias, nos ha facilitado las cuartillas que á continuación reproducimos, fragmento importante de su nueva producción.

ACTO SEGUNDO
La misma decoración del anterior, ó sea pequeño salón de sesiones municipales.
ESCENA UNICA
EL PORTA.—EL PRESIDENTE.—TENIENTE 9.º.—TENIENTE 10.º Y CORO DE CONCEJALES.—UN SECRETARIO.
SECRETARIO
(Con voz apenas inteligible lee una comunicación de «El Poble», reproduciendo su dimisión en los mismos términos que lo hizo en el acto anterior.)
PRESIDENTE
¿Se acepta la dimisión?
CORO
(Mayoría), ¡Sí! ¡Sí!
(Minoría), ¡No! ¡No!
PRESIDENTE
Votación secreta.
SECRETARIO
(Teniendo á la vista una lista donde constan los nombres de todos los señores del coro, va nombrándolos ordenadamente.)
CORO
(Los caballeros del mismo desfilan uno á uno frente a la presidencia, depositan su respectivo voto y silenciosamente vuelven á ocupar sus escaños.)
PRESIDENTE
Léase el resultado de la votación.
SECRETARIO
(Grave y pausadamente se le oyen pronunciar alternativamente los vocablos «sí» y «no», hasta que su gangosa voz modula las siguientes frases sacramentales.)
Señores que han dicho sí! 251 Señores que han dicho sí! 181
PRESIDENTE
Queda rechazada la dimisión.
TENIENTE 9.º
Señores concejales! (Expectación). Sin perjuicio de hacerlo por escrito, presento desde ahora la dimisión de mi cargo, con carácter de irrevocable, en vista del resultado de la votación.
TENIENTE 10.º
(Más expectación). Soy de la misma opinión!
EL PORTA
(Expectación álgida). Por más que insisto en mi dimisión, no volveré a reproducirla por escrito, porque yo, á excepción de esta vez, no acostumbro á representar las comedias que escribo.
Me habéis ofrecido una prueba de amor envuelta en odios, pero ahí!... no os lo agradezco.
De habérmela ofrecido con alfileres de miras, lo habiérais hecho desde el primer día, no dando lugar á que se os viera el juego y los regionalistas aprovecharan la ocasión de sembrar cizaña, inhabilitándome para aceptar una designación que tanto me ennoblecía por más que no puedo decirlo.
Desde este momento... abandono el cargo! Pero lo siento por los héroes de mis dramas; aquellos pobres obreros que esperan la firma del teniente de alcalde para nutrirse. Pobres gentes! (Deja escapar un lloro.)
Yo vine al Consistorio, virgen; pero estoy viendo que saldré virgen y moriré. (Abatidos todos los actores bajo el peso abrumador de tanta elocuencia se asocian al dolor profundo del poeta y en medio de un silencio sepulcral desciende pausadamente el telón y pasamos al...)

Creguim, les esmentades «quartilles» són apòcrifes. El títol de la meua suposada comedia està equivocada. La que guardo en cartera y de la qual, per deferència al seu diari, estic disposat a oferir-hi les primícies, se titula (en català) «La dignitat del poeta».

No té tanta gracia com l'altra, però es verifica.

Es seu afíni S. S., a. b. c. m., Ignasi Iglesias.

Veurem

En el transcurs d'una temporada ja massa llarga d'apararment patriòtic; en moments en els que l'espirit català ha y desenganyat reste indiferent a totes les excitacions que se li dirigeixen, les proporcions presentades per en Folguera y Duran a la Diputació, han sigut com una manifestació inusual, magrat que essencialment l'espirit que les ha informades sigui sempre actualíssim en la vida del nostre poble. En Folguera, en Suñol, en Gubern y tots els diputats que ab els vots llurs han mostrat fidelitat a la nostra terra, se han redreçats ab fermesa moguts per exquisida sensibilitat patriòtica; la vida catalana els ha emprès a que fes acte de presència el ser nostre a la Diputació de Barcelona, y si bé malhauradament la majoria dels diputats provincials no s'han sentit descendents dels homes que formaren la Generalitat de Catalunya, el nostre poble, o al menys els qui a tot hora tenen el nom de Catalunya als llavis, no pot esser que restin indiferents als clams de justícia que converten en memorable la darrera sessió del cos provincial.

Ja es arribada l'hora de conèixer y retornar a la bona via, de tant temps abandonada. És la via fructuosa, la via afirmativa, la via que inclou l'acció efectiva de les societats modernes. Ja prou tèm el calificar de negatius que'ns llessen els fracassats de totes les provatures. Tornem a l'acció redemptora que, afirmant la nostra personalitat, no abandona les necessitats actuals y té per objecte immediatíssim el perfeccionament individual y col·lectiu dels catalans pera que esdevinguin honorables ciutadans d'un poble situat a la devantera de la civilització mundial.

Ja's veurà ben prompte si aqueix parlar a tots els moments de Catalunya, es expressió sincera de nobilíssims sentiments o d'araboteria repugnante pera entornir l'ànima catalana y poguer retornar a la vella política de les colles perverses de la vida pública.

Ja's veurà, sí. Diumenge sabrem si podem a la fi obrir el cor a l'esperança, o si ens haurem de convèncer de que hi ha sentor de quelcom putrefacte en aqueixa Barcelona, qui passa, en tots els sentits, la crisi més greu que hagi jamai passada.

En diferents ocasions jo he clamat per l'invació dels homes ben intencionats de Catalunya a l'acció directiva que en la nostra vida pública agabella la nostra ciutat, per això, estimada. Que no anava errat ho araben de dir ben clar els honorables diputats de la Corporació provincial de Girona. Si els fets demostren que la convicció catalana fa falta a Barcelona, se'ls cridarà als bons catalans de Girona y als de les altres comarques catalanes que no s'hagin encomanat la malura descatalanitzadora desenrotllada en lo que'n diuen cap y casal de la nostra terra.

Jo espero l'acte del diumenge, perquè ell decidirà l'actitud definitiva que adoptaran els fidels de la nostra Catalunya.

D. MARTÍ Y JULIA

CONFERENCIAS A VALENCIA

D'IBERISME

La Nacionalitat Catalana

El cultíssim poeta y escriptor valencià, en Daniel Martínez Ferrando, ha llegit en el saló d'actes de la Societat valencianista «Lo Rat-Perat» una interessant y ben escrita conferencia sobre «Iberisme», dedicant la major part del seu treball a estudiar, dintre l'ideal ibèric, la part que més ens afecta als valencians, o sigui la reconstitució de la Nacionalitat catalana, y unit la seva veu a les ja aixecades en defensa de la unió de les terres germanes que parlen una mateixa llengua.

Comensà dient que no feia oral la seva conferencia pera que tot quant digués quedés escrit, y així no's poguessin desvirtuar mai les seves paraules, que enen fi d'una meditació serena y una sincera convicció.

Remarcà la desorientació de la nostra terra per l'absorció y la influència d'una civilització estranya que'ns ha fet perdre la nostra llengua y la nostra historia, passant a estudiar el decadiment de les nostres indústries característiques, l'escaiment de la nostra agricultura — que se salva merces a les valioses aptituds dels nostres pagesos — y les desorientacions dels nostres artistes, que caminen darrera d'un ideal quimèric de grandioses, oblidant les arts aplicades a les indústries a les quals poden donar nostre caràcter y esperit.

Parlà llargament de la civilització catalana, que era la mateixa que tingué en algun temps el nostre poble, que per desgracia està perdent-la, quedant reduïda a Catalunya, ont sempre ha viscut y ont roman potentia y esplendorosa, y dient que, en l'Estat Mitjà, l'història anomena catalans als fills de la regió valenciana. Advocà per la catalanització de Valencia, dient que catalanitzant-se era revalencianitzant-se, perquè la civilització catalana es la

nostra característica y així recobrem el esperit que's va perdre per l'influència de la civilització castellana.

Digué que Catalunya, Castella y Portugal poden y deuen formar un sol Estat, el gran Estat ibèric, Catalunya y Castella estan unides, però espiritualment separades. La seva unió ha d'esser obra de la tolerancia, del reconeixement de la personalitat de Catalunya. Si Portugal veia en nosaltres un Estat pròsper, reconeixedor de les llibertats dels seus pobles; si Portugal veia en Espanya un Estat y dues nacions perfectament definides y autònoms, Portugal seria per sa pròpia voluntat el que demanaria entrar en la confederació ibèrica.

Acabà dient que'l problema ibèric està lluny, però'l de Catalunya viu; s'ha fet ja necessitat imperiosa y el sentim gl'ar en els nostres cors. La regió valenciana forma part de la nacionalitat catalana, y el catalanisme, ab el seu bell ideal y la seva forta espiritualitat, pot salvar a la nostra terra de l'abim per on fatalment camina.

El senyor Martínez Ferrando fou molt felicitat a l'acabar el seu meritatíssim treball. Algunes felicitacions de tot cor, eren els convenses; altres, com la que vaig escoltar y vull transcriure, eren de pura fórmula; «El felicit, però no estic conforme».

Valencia, 2 marts 1910.

G.

Conferencia del Sr. Corominas

Com ja anunciarem fa alguns dies, acceptant el convit de la Secció d'Estudis y Propaganda del C. N. R. de Barcelona, diumenge vinent, dia 6 de mars, a les onze del matí, don Pere Corominas donarà en el TEATRE DE NOVELTATS, una conferencia pública, sobre'l tema següent:

ELS FONAMENTS INDESTRUCTIBLES DE LA QÜESTIÓ CATALANA. — EL FEDERALISME NACIONALISTA. — CATALUNYA ORGANISADORA DE LA DEMOCRACIA.

La conferencia serà presa taquígràficament.

La Secció s'ha reservat tots els pals, quedant a disposició de la concorrencia les demés localitats.

Heus aquí la distribució dels pals, feta per la Secció d'Estudis:

Pals de pati, a la dreta de l'espectador: Pals números 6, 8 y 10, senyors diputats a Cortis y senadors.

Pera ocupar aqueixos pals la Secció ha convidat especialment als representants a Cortis de l'Esquerra catalana, però se complen en oferir públicament un lloc en ells, a tots els diputats a Cortis y senadors, qualsevol que sigui la seva filiació política.

Pals números 12 y 14, senyors regidors de l'Esquerra catalana, a l'Ajuntament de Barcelona.

Pals números 16 y 18, Juntes provincial y municipal de l'Unió Republicana.

Pals números 20 y 22, premsa de l'Esquerra catalana.

El pals números 2 y

Industrial i Comercial baix la presidència del vicespider primer don F. Cantarell havent dedicat son primer acord a fer constar en acta el sentiment ab que la Junta i la Societat s'entera de la mort de donya M. Artells, mare política del senyor Milà i Camps i transmetre an aquest i la seva esposa, el seu condol.

A continuació s'entera la Junta de les dues cartes rebudes del ministre d'Hisenda i de la de nostre país, el subsecretari del mateix ministeri, don Emili Riu, molt expresives i atentes.

A més s'entera ab agrado d'un expressiu ofici de l'Ateneu Mercantil de València agraïnt la favorable acollida que aquesta Societat dispensa a la comissió de la dita Ateneu que vingui a Barcelona per fomentar la concurrència de industrials catalans a la vinenta Exposició nacional que s'organiza en la ciutat del Turia, a quin efecte va acordarse procurar que concorri a l'esmentat Certamen el major nombre possible d'expositors d'aquesta capital.

Respecte a una carta de la Cambra de Comerç de Madrid, contestant a altra que en data 18 del passat li dirigí la Lliga en la que consignava que les gestions a prop del ministre d'Hisenda se refereixin als viatjants ambulants de comerç estrangers que venen a particulars ocasionant ab això grans perjudicis als nostres comerciants i tot seguit se feu la distribució de l'entorn.

Després de diferents acords s'aixeca la sessió.

L'Academia d'Hisenda de Catalunya no celebrará la sessió reglamentaria fins el divendres, 18 del corrent.

Al C. E. de C., a dos quarts de deu d'aquest vespre, el soci doctor don Antoni Rubió y Lluch li donará la segona i última conferència sobre el tema: «Exercici per alguns ciutadans de Granadà durant la dominació catalana». Serà il·lustrada ab projeccions fotogràfiques.

Sols hi podran assistir els socis del Centre.

Dimars vinent, a les sis de la tarda, se celebrará a l'Institut Agrícola de Sant Isidre, la quarta conferència pública ab projeccions lluminoses.

Anirà a càrrec del director del Laboratori químic de l'Institut, don Jaime Raventos, qui desenrotllarà el tema: «Preparació de mostres per elaborar vins verges».

El Centre Comercial Hispano-Marroquí ha dirigit els telegrams següents al ministre d'Hisenda i governador del Banc d'Espanya:

«Ministre de Hacienda y gobernador del Banco de España.—Madrid.

«Aprovechando próxima reunión accionistas Banco, prestaríamos inmenso servicio país acordando establecimiento sucursales Melilla, Ceuta, colocándola de la Tanager a la altura que demanda buen nombre de España. Confiamos vuestroca pondrá valiosa influencia para conseguir tan patrióticos fines.»

Han contestat ab els telegrams següents:

Del ministre d'Hisenda.

«Comprendo la importancia que para los intereses de España tienen las plazas africanas y que refiérese su telegrama y cuente de hacer todo lo posible para satisfacción de los deseos que expone.»

Del governador del Banc d'Espanya.

«Recibido su telegrama tendré presente sus deseos referentes a las Agencias del Banco de España en Marruecos.»

A l'Unió Industrial hi tindrà lloc el proper divendres, a les quatre de la tarda, una conferència de filatura de cotó, a càrrec del catedràtic don Manuel Masó i Llorens en la que disertarà sobre «Carregadors automàtics i obridors».

Instal·lacions més convenients segons la qualitat del cotó.»

Avui tindrà lloc a l'A. E. R. (Carre, número 30), la primera conferència ab Esperanto, el tema serà «Esperantismo en Barcelona», del senyor González.

D'Instrucció

L'habilitat dels mestres dels partits de Mataró i Arenys de Mar els pagarà els seus drets mes passat ab arreglo al següent itinerari:

A Mataró, d'avui endavant, de nou a una; a Premià de Mar, dia 6, de tres a quatre; a Calella, dia 6, de set a vuit; a Arenys de Mar, dia 6, de deu a onze; a Sant Celoni, dia 9, de nou a deu.

En les dues darreres conferències que sobre «Electricitat popular» ve donant el doctor Jardí en aquesta Universitat, se exposa i demostra experimentalment el principi de l'inducció electro-magnètica, definint-se'l fenomen de diverses maneres per la clara comprensió del valor i sentit de la corrent induïda en diferents casos que més se presenten en la pràctica.

Seguint el doctor Jardí detallà les corrents de Foucault i les extra-corrents del tancar i obrir els circuits ab auto-inducció, comprovant-se les explicacions experimentalment. Acabada la part tècnica, passà a les aplicacions, descrivint diverses disposicions pràctiques d'enllumenat elèctric, para apegar i encendre les làmpares desde diferents punts ab completa independència.

S'acabà la conferència ab la teoria del timbre elèctric. La d'avui estarà dedicada a telegrafia elèctrica.

En les darreres conferències sobre Psicologia i Antropologia Criminal se tractà amplament del joc i de l'alcoholisme, demostrant-se com són fecunda font de criminalitat, al produir la perversió del sentit moral.

S'estudiaren diferents legislacions que tracten de remeiar el problema, alabament de la «Holanda», que ja ha donat fruits immillorables encarnant l'alcohol i abaratint les begudes no alcohòliques. Ab dades estadístiques quedà demostrada la relació entre l'alcoholisme i la criminalitat, fent-se veure la necessitat d'instituir assils pera ubriacs.

En la darrera conferència donada a la Universitat pel Dr. Párral y Marqués sobre «Literatura castellana del segle XVIII», presentà una semblança de don Josep Caldaso, famós en les lletres i les armes.

En la detallada biografia se fixà el conferenciant en aquells punts i episodis importants pera l'estudi d'aquest escriptor, qual vida romàntica no esquivà en relació ab les seves poètiques excessives fredes i d'un encàrquerat classicisme.

El considerat com un precursor d'Esperanto i com l'introduïdor a Castella de la poesia malaltosa i elegíaca.

El vinent diumenge se proseguirà l'estudi d'aquest literat.

Tribunals i Infants

Desde bon matí d'avui reanarà la tasca el jutjat del districte de l'Audència, encarregat de l'inspecció de les diligències sumarials motivades per l'esquerrament de l'ebanista del carrer de Ludovicus Pius.

Pel matí va rebre declaració el jutjat al germà del mort i a diversos testimonis, entre ells, un senyor que acompanyà a la nena Rosa Ageliat quan aquesta seguí a l'autora del crim quan se dirigia a l'ensar els restes de l'ebanista al Bogatell.

També va rebre'l jutjat extensa declaració a l'encarregat Francisco Puig Pelat, després de la qual, aquest, com ja se suposava, fou posat en llibertat.

A la tarda el jutjat anà a fer una inspecció ocular a la botiga de l'ebanista, situada com es sapigué, al carrer de Ludovicus Pius, número 9. El jutjat se feu acompanyar per la processada Joaquina Valls, la presència de la qual causà gran indignació entre'l veïnats d'aquella barriada. A no esser pels agents de l'autoritat potser l'haurien linxada.

Durant l'inspecció ocular, la Valls va treure de la comuna, on el tenda guardat, un feix de bitlles de Banc de valor 2.500 pessetes, ab les quals, segons va dir, volia comprar un calé.

Els agents s'apoderaren dels bitlles i la Valls fou retornada a les sis de la tarda al jutjat, desde'l qual a la nit fou portada a la presó, després de decretar el jutjat el degut acte processal.

La botiga de l'ebanista constava d'una sola peça, en un racó de la qual s'havia fet ab fustes un quarter on dormien el Folch i la Valls i els seus dos fills.

En dit quarter, per tot arreu se noten taques de sang, inclòs en els llençols del llit. A un altre costat de la botiga hi ha una pica, ont també s'hi veuen grans taques de sang encara fresca. Probablement en ella la Valls esquarterà el cadàver del Folch.

Un quadro d'horror, en fi.

El Consell de guerra que s'havia de celebrar ahir contra don Lluís Zurdo de Olivas, don Emili Iglesias i don Triunus Altet, per excitació a la rebel·lió, fou aplaçat fins avui en el local y hora senyalades.

Letres i Arts

Demà, dissabte, tindrà lloc, en el Palau de la Música Catalana, el sisè i últim concert simfònic de la tanda de Quatre.

Serà dirigit pel mestre Volmar Andree i hi pendran part l'orquestra composta de 100 professors, l'Orfeó Català, solistes vocals i grans orguens a càrrec del mestre Comella. Heusquí el programa que s'executarà:

Mozart, simfonia en sol; Strauss, una vida d'herois; Berlioz, Carnaval romà; Berlioz, Cassa i tempesta d'Elis Troiana; Haendel, Alleluia de l'Oratori, «El Mesias».

La varietat d'autors i estils que integren el programa, desde'l classicisme de Mozart fins al modernisme de Strauss, han d'afirmar l'èxit que com a director d'orquestra ha obtingut el mestre Andree en els darrers concerts.

Tots els dijous i dissabtes, a les deu de la vetlla, se celebren en la Societat coral «Catalunya Nova» (Sant Simplicí, número 6, segon), els assaigs pera les Caramelles d'enguany.

Se prega a tots els coristes que no hi faltin.

Aquest vespre tindrà lloc en el Romea l'estrena de la comedia en dos actes del novell autor barceloní don J. B. Pagés i Maruny, titulada «Kaga de sola», representada després de la nova traducció de «La cartereta», de l'Octavi Mirbeau, per don Carles Costa.

En l'express d'avui marxà a Madrid la

notable actora francesa Mlle. Marthe Regnier ab la seva companyia.

La Regnier donarà ses funcions en el teatre de la Comedia i tornarà a Barcelona, a donarne algunes altres.

La Regnier i els seus companys, pe mostraven molt complacut del públic de Barcelona, y no tenien més que elogis pera nostra ciutat.

Darrera hora

PEL PARTIT ÚNIC

Anit varen reunir-se en el Círcol Republicà de la Plaça del Teatre els delegats nomenats pels diferents grups que integren l'Esquerra catalana pera tractar de la unificació de dites forces polítiques.

La reunió ha acabat a quarts de dues d'aquesta matí.

Al sortir d'ella, els assistents a la matèixa ens han manifestat que acordaren designar una ponència, composta pels senyors Vallès i Ribot, Junoy i Coromines (don Pere), la qual, tenint en compte les idees exposades pels delegats en el transcurs de la discussió, està en la regada de redactar unes bases preparatòries de la formació del partit únic, les quals seran sotmeses a la discussió i aprovació de tots els delegats en la pròxima reunió que tindrà, que serà probablement en la vinenta setmana.

El fet d'haver-se arribat a dit acord demostra que la gestió dels delegats està prou preparada a donar el resultat tan desitjat pel poble d'aconseguir la formació de un gran partit que aplegarà a tots els que per la Llibertat i per Catalunya han enlairat bandera.

EMULSION NADAL
Ninguna altra contine 60 p. 7, cente bacallà
1.º tota asimilable. Reconstituyente. Aceite
solo indispense y pende por vias institucionales

TELEGRAMS Y TELEFONEMES

MADRID

LO QUE DIU LA PREMSA

Publica les següents disposicions:

Reals ordres nomenant a diversos registradors de la propietat.

Plec de preus pera la construcció del camí de Fez, tercer torn, entre'l carrer de les Legacions i la bifurcació dels camins de Fez y de la policia extraurbana de Tànger, inclòs el ramal que condueix a les casernes de la policia.

Anunciant pera dins de quinze dies la adquisició per subasta de 20.000 soports telefònics.

El tipu màxim es de 410 pessetes el taller.

LA MAÑANA.

Comenta en tò humorístic les declaracions que ahir feu a un redactor d'«El Mundo» l'exministre moretista senyor Martínez del Campo.

EL UNIVERSO.

Diu que l'obra don Pérez Galdós «Cambray», qual adaptació a l'escena s'estrenà el divendres al teatre Espanyol, és el símbol de la revolució atea, lliurepensadora i jacobina.

Fa notar que sempre que s'han manifestat les idees radicals, tenen que esser aquestes en el símbol dels criminals.

EL IMPARCIAL.

En son article editorial diu que li dol que el senyor Canalejas concedís els favors de l'encasillat als elements mauristes y laicistes.

Afegix que per grans que siguin els motius de gratitud del senyor Canalejas an el senyor Maura, no pot donar el pagaré de les eleccions sense que hipotecar la llibertat de sa bandera.

Acaba dient: «El senyor Canalejas és fortíssim ferros que una vegada oberts li han de ser de presó. A temps està de rectificar la conducta fent unes Corts lliberals».

EL LIBERAL.

Defensa en son editorial les escoles neutrals.

EL PAÍS.

Diu que la crisi obrera de Madrid l'han creada els monàrquics, perquè ab l'objecte de veure diners per les passades eleccions municipals varen inventar la crisi obrera y varen obtenir un crèdit de 50.000 pessetes, que's va invertir en pagar trampes electorals.

Com que'l diner se va gastar en cosa contrària al seu destí, no's va socórrer a cap necessitat y ara la crisi es autèntica.

EL CORREO ESPAÑOL.

Aquest diari publica instruccions electorals prohibint als carlistes que's comprometen en coaligacions ni compenches.

EN LA CIERVA SE QU' RELLA

El Tribunal Suprem ha admès la querrela presentada per l'exministre senyor La Cierva contra l'aleshores governador de Murcia, senyor Ordaz Avevilla, pels atropells comesos ab ocasió de les darreres eleccions municipals.

Pera entendre en aquest assumpte ha estat nomenat per dit alt tribunal jutge especial un magistrat de l'Audència territorial d'Albacete.

DE SEVILLA.—NOVES DIVERSES

En l'excursió dels reis, el príncep de Battenberg y acompanyants pel riu, han arribat a Coria, en 40 minuts, en el «Vasco Núñez de Balboa», que arborava el penó de Castella.

La presidència del senyor Canalejas y hi han assistit tots els personatges del partit liberal y democrata.

EL REI, EN MARINA Y EN WEYLER

Demà arribarà el rei, acompanyat del general Marina.

El general Weyler arribarà també al mateix dia.

El senyor Canalejas ha manifestat que té de parlar molt ab d'abds generals.

AL MINISTERI DE LA GOVERNACIÓ

Avui estava atestat el ministeri de la Governació.

El saló gran de rebre, el despatx del ministre, el del subsecretari, la Secretaría particular y fins els salons de pas, estaven plens de comissions de Madrid y provincies, que pretenien saludar al senyor Merino.

S'ha d'atèr an aquestes comissions la serie de quotidianis senyors que no porten més representació que la seva y van a enterarse de si, per fi, ha arribat la l'esperat decret de dissolució y convocatori de Corts.

Se veuen al ministeri de la Governació aquests dies moltes cares conegudes, que en altres èpoques de l'any no tropejen en aquells salons.

Entre aquestes persones n'hi ha de totes classes polítiques: conservadors, periodistes que en altres temps han estat diputats y avui no's dediquen al reportisme.

No exagerem a l'afirmar que avui passen de 200 les persones que esperaven veure al ministre, haventhi qui portava dues hores al ministeri sense haver lograt el seu propòsit.

Els periodistes hem intentat celebrar la habitual entrevista ab el senyor Merino, y hem notificat an aquest senyor la nostra presència per conducte del subsecretari.

El senyor Merino no s'ha negat a rebre'ns, però ab tota l'amabilitat ens ha contestat que no tenia res que dirnos, però que, això no obstant, podiem esperar que's desocupés un xic pera rebre'ns.

Esperar una hora pera tenir la satisfacció de sentir de llavis de S. E. les mateixes paraules desconsoladores que'l subsecretari acabava de formular: «No tinc res que dirnos, no era cosa gaire falgadora y hem optat per anar-nos al carrer, després de saber que'l senyor Canalejas havia conferenciat ab el ministre y de que si havia alguna firma regia procedent de Sevilla la facilitaria a la Presidencia».

LA RECAUDACIÓ

En el ministeri d'Hisenda s'ha organitzat un servei especial pera seguir el curs de la recaudació del Tresor a provincies, moviment d'entrega de documents cobratris y quants detalls puguin influir en la marxa de tant important servei.

LA CAMBRA DE COMERS

Una comissió de la Cambra de Comerç ha visitat al senyor Canalejas pera interessar-lo en el despatx de nombroses peticions fetes en els diferents ministeris y sollicitar que tingui representació aquesta entitat en el Consell del Canal d'Isabel II, en el Consell Suprem de la Producció Nacional y en la Comissió de Tractats, com la té'l Círcol de la Unió Mercantil.

Li han manifestat al president del Consell la gran defraudació referent a comerçants estrangers que expendeixen els seus productes a Espanya. Passa de 180.000 pessetes.

També han sol·licitat alguns premis pera determinats productes exportats a l'extranger.

El senyor Canalejas els ha ofert estudiar aquests assumptes y el seu decidit concurs pera portar a cap aquestes gestions.

LES FUTURES CORTS

«El Imparcial» tem que'l senyor Canalejas elabori unes Corts en les que les minories unides formin majoria capàs de posar el veto a tota iniciativa de Govern, que no la convingui, essent una menassa pera la vida del mateix a les Corts.

VISTA D'UN RECURS

En la Sala segona del Tribunal Suprem s'ha vist un recurs interposat contra una sentència de la Audiencia de Jaca.

que va condemnar a onze anys d'inhabilitació a un jutge municipal.

LA CONTRIBUCIÓ INDUSTRIAL

El senyor Canalejas, parlant avui ab una comissió de la Cambra de Comerç ha manifestat que té'l propòsit de reformar totalment la contribució industrial.

RENUNCIA COMENTADA

El coronel Arizun ha demanat el retir voluntari, renunciant al manament del regiment d'enginyers de guarnició a Sevilla, pera'l que havia signat nomenament en substitució del coronel que fou relevat no fa gaires dies de resultes d'una visita que va fer el rei al regiment esmentat.

Aquesta renúncia ha sigut objecte de molts comentaris.

S'ha arribat a dir que l'esmentada renúncia obetà a un acord prè per tots els coronels en actu del cos d'enginyers, y que a la del coronel Arizun seguiria la renúncia del coronel que sigui nomenat en son lloc.

Tals rumors no tenen fonament, segons diuen als centres oficials, ja que'l coronel Arizun, que estava prou a demanar el retir, no ha acceptat el manament del regiment d'enginyers per raons particulars molt atendes.

EN COBIAN

El ministre de Marina segueix fent liti a causa d'un fort refredat.

COMUNICACIONS MARÍTIMES

Aquesta tarda s'ha reunit la Comissió de Comunicacions marítimes.

Demà o passat demà publicarà la «Gaceta» els plects de condicions dels serveis marítimes de Balears y Ma rocs.

OBS'QUI

Els reporters que fan informació a l'ajuntament han obsequiat avui ab un banquet a l'alcaldia, senyor Francos Rodríguez.

A L'ARGENTINA

S'ha reunit la ponència pera l'Exposició de l'Argentina pera ultimar detalls respecte a la representació que hi ha de tenir l'Espanya.

OBRES HIDRÀULIQUES

Demà publicarà la «Gaceta» el pressupost pera totes les obres hidràuliques de Espanya.

ELS MALALTS DE LA GUERRA

S'ha disposat, per R. O. firmada avui, que als generals, qüerques y oficials malalts que justifiquen haver adquirit la malaltia en les operacions de Melilla, se'ls concedixin quarts mesos de llicència, ab tot el sou, en lloc dels dos que's concedien pel mateix concepte als que no poden alegar aquella circumstancia.

ARRIBADA DEL GENERAL MARINA

Madrid. — Avui ha arribat el general Marina en el canoner «General Concha».

Al moll sols hi havia l'element oficial, perquè la població ignorava l'arribada del general.

No obstant, al passar pels carrers ha sigut objecte de molt carinyoses manifestacions.

Desde'l balcons, molts senyors claudaven fent volar els mocadors.

L'ENCASILLAT

Se'ns assegura que'l senyor Canalejas ha ofert l'apoi ministerial a la presentada candidatura per Lleida, a l'oficial de la Secretaria del Senat, senyor Larasier.

IMPORTANTES CONFERÈNCIES

Se concedeix importància a les conferències que's celebraran a Madrid, entre el que del Govern y els generals Weyler y Marina quan aquests arribin a Madrid, relacionants ab importants eventualitats que's poden presentar al Marroc.

ELS TRACTATS DE COMERS

Don Josep Vallés Albert, representant de la Cambra de Comerç de Sant Felip de Guzkols y de la Unió Nacional Suroccidental, ha visitat al senyor Canalejas, conferenciant extensament respecte als tractats de comerç, exposant la conveniència de que les entitats productores del país tinguin representació en la Comissió dels tractats.

El senyor Canalejas s'hi mostrà conforme.

El senyor Albert també ha visitat al ministre d'Estat.

EL SENYOR MORET

El senyor Moret ha aplaçar pera demà el seu viatge a Ronda per tenir de conferenciar avui ab el senyor Dato respecte a assumptes del seu bufix.

EL REI A MELILLA

El periòdic francès «Le Temps» diu que la setmana pròxima el rei anirà a Melilla acompanyat del general Aznar.

En els centres oficials no ho han negat, emprò dient que no s'ha resolt res encara.

EN MACIÀS

Avui s'ha notificat al senyor Marías la sentència que'l Suprem ha donat contra ell.

Diversos elements gestionen l'indult de dit senyor y sembla que'l Govern se mostra inclinat a donarlo.

EL GENERAL MARINA

El «Diario Universal», en un solt ofici, diu que'l general Marina no tornarà a Melilla.

ARRIBADA D'UNS NAUFRERCS

Cádiz. — Han arribat els naufrags del balandre «Epitima», de la matrícula de Cartagena.

Sortiren de Cartagena el dia 25 ab vint-tres tonclades de maquinaria y línies. Després de sortir un violent temporal, quan arribaren albir a la vista de Cádiz, una fragata italiana, la «San Marco», topà ab el balandre, tirant-lo a fons.

La fragata recullí als naufrags conduint-los a Cádiz.

REVISTA DENUNCIADA

Bilbao. — Ha sigut denunciada la revista republicana «Juventud» per la publicació d'un article en el qual se censurava al comte de Romanones per la clausura de l'escola laica de Baracaldo.

